

Welk verschil maakt het uit?

M. H. Reynolds Jr., 1919-1999; <http://www.feasite.org/node/1838>, 15-10-2014

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, plaatje en voetnoot door M.V.

De uitdrukking “Welk verschil maakt het uit?” wordt frequent gehoord vandaag, maar ze wordt op twee verschillende manieren gebruikt, met twee geheel verschillende betekenissen. Ze kan gewoon de uitdrukking zijn van een persoon die niet zeker is welke van twee of meer geloofspunten, opinies, opties, acties of posities de correcte is; hij heeft nog steeds een oprecht verlangen om het juiste antwoord te vinden. Aan de andere kant kunnen deze zelfde woorden luchthartig gebruikt worden om te impliceren dat het waarschijnlijk niet veel verschil uitmaakt wat men gelooft, denkt, zegt of doet. Spijtig genoeg is het tweede gebruik van deze uitdrukking de meest populaire vandaag. De persoon die deze frase op deze manier gebruikt zet eigenlijk een uitroepingsteken aan het eind ervan in plaats van een vraagteken: “Welk verschil maakt het uit!” Dit betekent dat de spreker de plaats bereikt heeft waar “alles kan” – geen absoluutheden, geen zekerheden, geen onveranderlijke standaarden. Voor de persoon die deze frase zo gebruikt in relatie tot geestelijke werkelijkheden, is het vanzelfsprekend dat persoonlijke opinies en menselijk redeneren zwaarder wegen dan de duidelijke en eeuwige waarheden van Gods Woord.

Uiteraard is het waar dat vele van de beslissingen en keuzes die mensen maken in hun dagelijkse levens louter de uitdrukking zijn van persoonlijke voorkeur, en die zullen aanzienlijk verschillen van mens tot mens, en ze zijn van weinig belang. Maar het is levensbelangrijk het feit te erkennen dat enige persoonlijke keuze of voorkeur, welke tegen de Bijbel in gaat, van een geheel andere aard is en zou moeten genoemd worden met zijn juiste naam: zonde. De Bijbel maakt duidelijk dat het een duidelijk verschil maakt wat wij geloven, hoe wij leven, en hoe wij reageren op Gods Woord.

Een belangrijk deel van Satans bedrieglijk wapenarsenaal betreft het uitdagen van Gods Woord, daarna het ontkennen van Gods Woord, en tenslotte het aanbieden van een alternatief dat betere resultaten zou boeken dan verkregen zou worden wanneer men God zou geloven en gehoorzamen. Satan gebruikte deze tactiek om Eva te misleiden in de Hof van Eden: “Is het echt zo dat God gezegd heeft: U mag niet eten van alle bomen in de hof? ... U zult zeker niet sterven ... uw ogen zullen geopend worden en u zal als God zijn, goed en kwaad kennend” (Genesis 3:1-5). Eva en Adam zouden spoedig leren dat het wel degelijk wat uitmaakt wat men gelooft – in feite WIE men gelooft!

Kaïn moest ook deze bittere les leren toen hij schuldig werd aan de eerste moord, in contrast met zijn broer Abel die de eerste martelaar werd (Genesis 4:1-8). Alle mensen in Noachs dagen (behalve zijn familie) zouden ontdekken dat het een fatale vergissing was Gods waarschuwing door Noach van een dreigende wereldwijde zondvloed te negeren, terwijl zij in plaats daarvan luisterden naar hun genot zoekende families en vrienden (Genesis 6:5-13). Bij de Toren van Babel leidde een oecumenische geest van valse eenheid en eigen inspanningen de mensen van die dagen tot het zoeken van hun eigen weg naar de hemel, het volgen van menselijke wijsheid en het bewaren van hun centrale maatschappij op aarde¹ (“laten we voor ons een naam maken, anders worden wij over heel de aarde verspreid!” – Genesis 11:1-9). In elk van deze gebeurtenissen leerden mensen op een harde manier dat het wel degelijk een verschil uitmaakt wat men gelooft.

De meeste christenen worden vandaag gehersenspoeld om te geloven dat gemeenschap met valse leraars, ongehoorzame broeders, en de dingen van de wereld niet enkel toelaatbaar is maar ook raadzaam – niettegenstaande het feit dat Gods Woord specifiek al zulke relaties verbiedt en waarschuwt voor de gevaren ervan (2 Korinthiërs 6:14-18; Efeziërs 5:11; 1 Johannes 2:15-17; 2 Johannes 9-11). En, uiteraard, trachten vele gelovigen zo'n ongehoorzaamheid te rechtvaardigen wegens de valse aanneming dat zo'n verbreding van gemeenschap noodzakelijk is voor effectieve evangeli-

¹ Gods opdracht was : “vervul de aarde” (Genesis 9:1; vgl. 1:28).

satie en zending in de hedendaagse wereld. Maar, merk op hoe God specifiek waarschuwt voor het bedrog van zo'n handelwijze in 1 Korinthiërs 15:33: "Dwaal niet: slecht gezelschap [= gemeenschappen] bederft goede zeden [= godvruchtig leven]". Dit goddelijke principe werd gesteld, herhaald en herbenadrukt van Genesis tot Openbaring; maar, de meeste christenen baseren hun gemeenschappen op persoonlijke keuzes in plaats van op de duidelijk gestelde geboden van God.

"Vorm geen ongelijk span met ongelovigen, want ... welke gemeenschap is er tussen licht en duisternis? ... Ga daarom uit hun midden weg en zonder u af, zegt de Heere, en raak het onreine niet aan, en Ik zal u aannemen, en Ik zal u tot een Vader zijn, en u zult Mij tot zonen en dochters zijn, zegt de Heere, de Almachtige" (2 Korinthiërs 6:14-18)

Gecompromitteerde gemeenschappen resulteren altijd in verwoesting, ongeacht hoe aantrekkelijk ze aanvankelijk worden voorgesteld. Abrahams neef, Lot, is een goed voorbeeld van de tragische consequenties die geleden worden door allen die het pad van compromis navolgen. Lots eerste vergissing lag bij zijn keuze van de Jordaanvlakte, toen hij "zag dat heel de Jordaanvlakte rijk aan water was", om daar te wonen (Genesis 13:10-11). Blijkbaar was dit een zelfzuchtige keuze van zijn kant zelfs al kon hij dat gerechtvaardigd hebben (zoals velen vandaag) zagezegd op basis van een verlangen de best mogelijke zorg te dragen voor zijn vrouw en familie. Maar, wandelen op het zicht, in het vlees, in plaats van in geloof en in de Geest, brengt altijd ontgoocheling en geestelijke verwoesting. In Lots geval, opende zijn zelfzuchtige keuze de deur om zijn tenten bij Sodom op te zetten, alhoewel hij wist dat "de mannen van Sodom slecht waren en grote zondaars waren tegenover de HEERE" (Genesis 13:12-13). Trachtte Lot de slechten ten goede en voor God te beïnvloeden? Misschien, maar hij zou tot zijn schande ondervinden dat Gods dienaren nooit "het kwade doen, opdat het goede daaruit voortkomt" (Romeinen 3:8).

Nu, lees Genesis 19:1-38, dat niet enkel verslag geeft van Gods complete verwoesting van Sodom en Gomorra, maar ook onthult hoezeer Lot verlies leed door zijn oorspronkelijke en voortdurende compromissen, ongeacht hoe goed hij dat aanvankelijk bedoeld kan hebben. Lot verloor zijn getuigenis, zijn schoonzonen, zijn aardse bezittingen en zijn vrouw. Bovendien leidden zijn twee dochters, ongetwijfeld moreel corrupt door hun associaties met de Sodomieten, hun vader tot dronkenschap en morele verdorvenheid.

Er is voor elke gelovige vandaag een grote nood om zorgvuldig elk vers in het boek Judas te lezen en zich te realiseren dat de geestelijke en morele verdorvenheden die hier geprofeteerd werden, voor onze ogen gebeuren. Hoe kan een ware gelovige het stilzwijgen bewaren en erin falen te strijden voor het geloof terwijl zoveel goddeloze mensen de kerk zijn binnengeslopen (Judas 3, 4)? Hoe kan ieder die beweert een ware gelovige te zijn meegaan met de snel groeiende trend van het gedogen van homoseksualiteit, lesbianisme, en andere immorele zonden als ware het "alternatieve levensstijlen" of, erger nog, als "gaven van God" (Judas 7)? God kan en zal alle zonde vergeven door het bloed van Jezus, maar Hij kan en wil geen enkele zonde negeren of door de vingers zien!

Er is voor alle gelovigen een grote nood vandaag om de waarschuwingen in acht te nemen die God aan Zijn volk gaf in het Oude Testament door de profeet Ezechiël:

“Er is een samenzwering van zijn profeten in zijn midden. Zoals een brullende leeuw die een prooi verscheurt, eten zij de mensen op. Rijkdom en kostbaarheden nemen zij mee. Talrijk maken zij zijn weduwen in zijn midden. Zijn priesters hebben Mijn wet geweld aangedaan, zij hebben de aan Mij geheiligde gaven ontheiligd. Tussen heilig en onheilig hebben zij geen onderscheid gemaakt en het verschil tussen onrein en rein hebben zij niet duidelijk gemaakt. Zij hebben hun ogen gesloten voor Mijn sabbatten. Ik word in hun midden ontheiligd” (Ezechiël 22:25-26).

Lees de rest van dit hoofdstuk en beantwoord Gods roep “naar iemand onder hen die een muur kon optrekken en voor Mijn aangezicht in de bres kon staan voor het land” (Ezechiël 22:30).

Ook vandaag is er een groot tekort aan getrouwe leiders, herders, leraren, zendelingen en andere gelovigen die niet enkel weigeren mee te gaan met de moderne geest van “samenzwering”, maar die ook bereid zijn hun stem te verheffen in waarschuwing tegen dezen die compromismakers zijn geworden om mensen te behagen in plaats van afscheiders van het kwaad om God te behagen. Zonder uitzondering zijn de meest gerespecteerde christelijke leiders van vandaag – zowel evangelicals als charismaten – mannen die omgaan en werken met Rooms-katholieken en oecumenisten die een vals evangelie prediken. Evangelicale leiders benadrukken nauwelijks de gezonde leer, terwijl ze sterk gemeenschap benadrukken. Het is droevig genoeg niet anders dan verkeerde, onschriftuurlijke en gevaarlijke gemeenschap die zij prediken en beoefenen. Hun compromitterende podiums en programma’s trekken grote menigten en krijgen overvloedig financieel support, maar een dag van afrekening ligt in het verschiet. Compromis is altijd zonde ongeacht hoe voordelig dit op een gegeven moment uitwendig kan schijnen.

Het is tijd om te erkennen hoe gevaarlijk en bedrieglijk het is van te denken of te zeggen: “Welk verschil maakt het uit?” wanneer het gaat over de zaken waarover God heeft gesproken. Enkel zij die echt Gods Woord onderzoeken en bestuderen, met een oprecht verlangen Gods wil te kennen en te gehoorzamen, kunnen eraan ontsnappen “heen en weer geslingerd [te worden] door de golven en meegesleurd door elke wind van leer, door het bedrog van de mensen om op listige wijze tot dwaling te verleiden” (Efeziërs 4:14). Er is een verschil tussen waarheid en dwaling; tussen goed en kwaad; tussen Christus en Satan; tussen redding en beloning; tussen leven en dood en tussen hemel en hel.

Moge de Heer ons altijd helpen de waarheid te spreken in liefde, want dat is de manier om Hem te behagen en om echt van nut te zijn voor zowel geredden als ongeredden (Efeziërs 4:15). Welk verschil maakt het uit? Een wereld van verschil!

Lees verder:

- o Bijbelse Afscheiding, Afzondering van het kwaad, en Heiliging:
<http://www.verhoevenmarc.be/afzondering.htm>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm